

Sygn. akt II Cz 453/17

POSTANOWIENIE

K., dnia 13 września 2017 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Jacek Chmura

Sędziowie: SSO Janusz Roszewski

SSO Barbara Mokras

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2017 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. K.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

w przedmiocie zażalenia powoda

na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Rejonowym w Pleszewie

z dnia 22 maja 2017 r., sygn. akt I C 509/17

o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

SSO Janusz Roszewski SSO Jacek Chmura SSO Barbara Mokras

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 22 maja 2017 r. Przewodniczący w Sądzie Rejonowym w P. zwrócił pozew M. K. przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W. o zapłatę.

W uzasadnieniu wskazano, że zarządzeniem z dnia 12 kwietnia 2017 r. pełnomocnik powoda został zobowiązany do usunięcia braków formalnych i fiskalnych pozwu poprzez wskazanie wartości przedmiotu sporu i opłacenia pozwu w terminie 7 dni pod rygorem zwrotu pozwu, które pozostało bezskuteczne, co implikowało zwrot pozwu na podstawie przepisów art. 130 § 1 i 2 k.p.c.

Na powyższe zarządzenie powód wniósł zażalenie, zaskarżając je w całości i wnosząc o jego uchylenie.

Skarżący zarzucił zaskarżonemu zarządzeniu – w istocie – naruszenie przepisu art. 130 § 1 zd. 1 i § 2 zd. 1 k.p.c. w zw. z art. 187 § 1 pkt 1 k.p.c. poprzez jego zastosowanie pomimo braku podstaw, oraz przepisu art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t. j. Dz. U. z 2016 r., poz. 623).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do dyspozycji przepisu art. 187 § 1 pkt 1 k.p.c. pozew powinien zawierać dokładnie określone żądanie, a w sprawach o prawa majątkowe także oznaczenie wartości przedmiotu sporu, chyba że przedmiotem sprawy jest oznaczona kwota pieniężna.

W myśl przepisu art. 130 § 1 zd. 1 k.p.c., jeżeli pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania warunków formalnych, przewodniczący wzywa stronę, pod rygorem zwrócenia pisma, do jego uzupełnienia w terminie tygodniowym. Stosownie do dyspozycji przepisu art. 130 § 2 zd. 1 k.p.c., po bezskutecznym upływie terminu przewodniczący zwraca pismo stronie.

Należy uznać, że niewskazanie przez powoda wysokości dochodzonej pozewem kwoty niewątpliwie uniemożliwia dalszy bieg postępowania toczącego się na skutek wniesionego powództwa cywilnego, chociażby na skutek niemożności ustalenia właściwości rzeczowej sądu ze względu na wartość przedmiotu sporu. Nie ma przy tym żadnych podstaw do uznania, że w sprawie o – jak wynika z treści pozwu - zadośćuczynienie za utratę zdrowia i naruszenie dóbr osobistych, nie da się ustalić wartości przedmiotu sporu. Za takim stanowiskiem skarżącego nie może przemawiać podnoszone przez niego trudności

w dokładnym określeniu wysokości uszczerbku bez zasięgnięcia opinii biegłego, zwłaszcza że poczucie krzywdy jest subiektywne i to właśnie poszkodowany jest w pierwszej kolejności uprawniony i zobowiązany do jej wymierzenia.

Z kolei dokładne określenie żądania przez powoda wysokości dochodzonej pozewem kwoty, skutkowałoby – wbrew stanowisku skarżącego - brakiem podstaw do uznania, że w niniejszej sprawie wartości przedmiotu sporu nie da się ustalić w chwili wszczęcia postępowania, co implikowałoby przewodniczącego do określenia opłaty tymczasowej na podstawie przepisu art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j. t. Dz. U. z 2016 r., poz. 623). Tego rodzaju sytuacja nie zachodzi jednak w niniejszej sprawie.

Zasadnie zatem Sąd Rejonowy zwrócił pozew na podstawie ww. przepisów.

Dlatego, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzeczono, jak w sentencji.

SSO Janusz Roszewski SSO Jacek Chmura SSO Barbara Mokras